

Sygn. akt V GC 983/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Maria Szymańska
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2020 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka Masy Upadłości (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w R.

przeciwko Gospodarstwu Rolnemu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

I oddała powództwo,

II nie obciąża powoda kosztami postępowania poniesionymi przez pozwanego.

Sygn. akt **V GC 983/20**

UZASADNIENIE

Powód syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w R. w pozwie wniesionym w dniu 21 lutego 2020 r. do Sądu Okręgowego w Toruniu wniósł o nakazanie pozwanemu Gospodarstwo Rolne (...) sp. z o.o. w K. wydania powodowi wózka widłowego Y. (...) nr seryjny (...) wchodzącego w skład masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. W razie braku możliwości spełnienia świadczenia niepieniężnego wniósł powództwo ewentualne - o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kwoty 80.000 zł stanowiącej równowartość wspomnianej ruchomości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 27 września 2018 r. ogłoszono upadłość (...) sp. z o.o. w R.. Pozwany pozostawał członkiem grupy producenckiej, w związku z czym (...) sp. z o.o. użyczył mu m.in. wózek widłowy Y. (...) nr seryjny (...). Pismem z dnia 14 listopada 2018 r. powód wezwał pozwanego do zwrotu wszystkich ruchomości wchodzących w skład masy upadłości upadłej spółki. K. wzywał pozwanego do wydania rzeczy bądź zapłaty kwoty pieniężnej stanowiącej równowartość użyczonego wózka widłowego. Pozwany jednakże nie uczynił zadość wezwaniom, twierdził że wózek przekazał (...) S.A., który był uprawniony do jego odbioru. (k. 3-5)

Pozwany Gospodarstwo Rolne (...) sp. z o.o. w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu. Przyznał, że faktycznie korzystał z przedmiotowego wózka, jednakże z uwagi na to, że ruchomość ta była przedmiotem zastawu, w dniu 4 sierpnia 2017 r. (...) S.A. wydał oświadczenie o przejęciu

na własność tej ruchomości. (...) S.A. negocjował z pozwanym możliwość wykupu wózka, pozwany jednak nie był zainteresowany nabyciem ruchomości, w związku z czym w dniu 15 stycznia 2018 r. doszło do faktycznego zwrotu spornej ruchomości. Pismem z dnia 3 lutego 2020 r. pozwany poinformował syndyka, iż nie jest w posiadaniu przedmiotowego wózka widłowego. Pozwany nadmienił również, że wartość wózka wynosi 70.410,26 zł brutto, w związku z czym dziwi wysokość roszczenia alternatywnego. (k. 88-92)

W odpowiedzi na stanowisko pozwanego powód wniósł, wobec braku możliwości spełnienia świadczenia niepieniężnego, o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 80.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 stycznia 2020 r. Powód podkreślił, że zwracał się kilkakrotnie o przedstawienie dokumentacji potwierdzającej wydanie ruchomości uprawnionym osobom, pozwany takiej dokumentacji jednakże nie przedstawił. Nadmienił również, że upadły nie współpracuje z syndykiem i nie przedstawił dokumentacji spółki. W związku z tym, że pozwany nie złożył dowodu doręczenia zastawcy nie wykazał, czy ruchomość została wydana osobie uprawnionej. (k. 106-107)

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w Toruniu ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 70.410,26 zł i na podstawie art. 200 k.p.c. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę tut. Sądowi. (k. 121)

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Działając w ramach grupy (...) sp. z o.o. w R. użyczyła Gospodarstwu Rolnemu (...) sp. z o.o. w K. szereg ruchomości, w tym wózek widłowy Y. (...) o nr seryjnym (...). Pozwany znajdował się w posiadaniu ruchomości i użytkował ją zgodnie z potrzebami.

Bezsporne.

Wózek widłowy Y. o nr podwozia (...) był przedmiotem zastawu rejestrowego na rzecz (...) S.A. w W. – którego następcą jest (...) S.A. w Ł. – na podstawie umowy o ustanowieniu zastawu rejestrowego na rzeczy ruchomej z dnia 25 lutego 2016 r. Źródłem wierzytelności zastawnika była umowa pożyczki zawarta między zastawcą ((...) sp. z o.o. w R.) i zastawnikiem ((...) S.A. w W.). Zabezpieczenie określono do wysokości wierzytelności tj. 3.516.745,99 zł. Zgodnie z art. 2 § 3 umowy zaspokojenie zastawnika z przedmiotu zastawu nastąpi w drodze sądowego postępowania egzekucyjnego z tym jednak, że może nastąpić poprzez przejęcie przez Z. Przedmiotu Z. na własność lub w drodze przetargu publicznego.

W związku z ustanowieniem zastawu dokonano wpisu w rejestrze zastawów.

Bezsporne, nadto dowód: umowa o ustanowienie zastawu rejestrowego na rzeczy ruchomej – k. 99-100.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2017 r. (...) S.A. w Ł. oświadczył (...) sp. z o.o. w R. o przejęciu na własność przedmiotu zastawu rejestrowego wózka widłowego Y., rok produkcji 2015, nr podwozia (...). Oświadczenie zostało podpisane przez osoby upoważnione do reprezentowania zastawnika. Przesyłka zawierająca oświadczenie została nadana kurierem dnia 7 sierpnia 2017 r. i doręczona (...) sp. z o.o. w R. w dniu 8 sierpnia 2017 r.

dowód: oświadczenie z dnia 4 sierpnia 2017 roku – k. 98., pismo (...) S.A. w Ł. – k. 135, dowód doręczenia – k. 136, oświadczenie o przejęciu na własność przedmiotu zastawu rejestrowego – k. 140.

W dniu 15 stycznia 2018 r. (...) przejął faktycznie wózek widłowy Y. (...) od pozwanego.

Bezsporne, nadto dowód: protokół przejęcia przedmiotu wraz z pełnomocnictwami – k. 57-59, 95-97.

Postanowieniem z dnia 27 września 2018 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieście w Łodzi ogłosił upadłość (...) sp. z o.o. w R. i wyznaczył syndyka masy upadłości w osobie P. B..

Jedyny członek zarządu upadłej spółki (...) nie współpracuje z syndykiem i odmawia udzielenia syndykowi pełnej informacji nt. sytuacji spółki oraz wydania dokumentów.

Bezsporne, nadto dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieście w Łodzi – k. 8; zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa – k. 109-111.

Na skutek ogłoszenia upadłości (...) sp. z o.o. w R. oraz zaprzestaniu prowadzenia działalności głównej wskazanej w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2017/891 Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w dniu 16 maja 2019 roku wydała decyzję o cofnięciu uznania organizacji producentów.

dowód: decyzja (...) z dnia 16 maja 2019 roku – k. 17-18.

Syndyk pismami z dnia 14 listopada 2018 r. oraz 29 lipca 2019 r. zwracał się do pozwanego bezskutecznie o zwrot ruchomości w postaci wózka widłowego Y. (...).

dowód: pisma syndyka – k. 52-54.

Pismem z dnia 20 stycznia 2020 roku syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w R. wezwał pozwanego do wydania przedmiotowego wózka widłowego w terminie do dnia 27 stycznia 2020 roku. W odpowiedzi na wezwanie pozwany poinformował, iż wózek widłowy został w dniu 15 stycznia 2018 r. przekazany (...) S.A. załączając protokół przejęcia przedmiotu z dnia 15 stycznia 2018 r.

dowód: pismo syndyka z dnia 20 stycznia 2020 roku – k. 55, pismo pozwanego z dnia 3 lutego 2020 r. z załącznikami – k. 56-59.

Rzeczoznawca mgr inż. P. D. na zlecenie syndyka P. B. wycenił wartość wózka widłowego Y. (...) na kwotę 70.410 zł brutto.

dowód: opinia techniczna – k. 60-74.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o zgodne oświadczenia stron oraz przedłożone dokumenty, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności ani wiarygodności zawartych w nich informacji, co ostatecznie nie było również kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd ustalił stan faktyczny także w oparciu o dokumenty przedłożone przez osoby trzecie na podstawie art. 232 zd. 2 k.p.c. Autentyczności tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd uznał, że w sprawie wystąpiła konieczność dopuszczenia dowodu w postaci pozyskania informacji i dokumentów od osoby trzeciej – (...) S.A., z urzędu (punkt 3 postanowienia z dnia 28 września 2020 r., k. 132v). W przeciwnym wypadku zasada kontradiktoryjności w okolicznościach niniejszej sprawy mogła prowadzić do ułomnego procesu i niewyjaśnienia sprawy w istotnym (koniecznym) zakresie. Pozwany, zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu, wnosił o zwrócenie się przez Sąd do syndyka (powoda) o przedłożenie oryginału dokumentu – oświadczenia z dnia 4 sierpnia 2017 r. Wniosek ten nie znalazł pozytywnego finału, bowiem syndyk nie ma dostępu do pełnej dokumentacji upadłego. Zasadnym więc było zwrócenie się przez Sąd z urzędu do zastawnika celem wykazania okoliczności, o których mowa w punkcie 6 odpowiedzi na pozew celem ustalenia otrzymania bądź nieotrzymania powyższego dokumentu, mającego dla rozstrzygnięcia sprawy podstawowe znaczenie. Złożone w tym zakresie zastrzeżenia strony powodowej jawią się jak niezrozumiałe mając na uwadze, iż inicjatywa dowodowa podjęta przez Sąd z urzędu była wynikiem tylko i wyłącznie braku możliwości przedłożenia spornego dokumentu – oryginału oświadczenia z dnia 4 sierpnia 2017 r. – przez powoda, przy czym Sąd ocenił okoliczności braku możliwości złożenia dokumentu za usprawiedliwione, syndyk wykazał brak współpracy z reprezentantem upadłego w zakresie przekazywania dokumentów i informacji, który to obowiązek wynika z art. 57 prawa upadłościowego. W tej sytuacji niejako przerzucenie konsekwencji dowodowych na pozwanego byłoby nieuprawnione, albowiem w istocie to pozwany, który złożył stosowny wniosek

dowodowy, poniósłby konsekwencje jego nieprzedłożenia z uwagi na wewnętrzne problemy powoda, stąd w ocenie Sądu zachodziła konieczność zmodyfikowania wniosku dowodowego w tym zakresie i zwrócenia się podmiotu trzeciego o udzielenie informacji o doręczeniu przedmiotowego oświadczenia z dnia 4 sierpnia 2017 r. (...) sp. z o.o.

Sąd natomiast pominął wnioski dowodowe strony pozwanej zawarte w odpowiedzi na pozew w punkcie 3, 4, 5 i 7 albowiem okoliczności na jakie miałyby być powołane nie są przedmiotem sporu w świetle oświadczeń złożonych na rozprawie w dniu 28 września 2020 r. (art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c.)

W sprawie zdecydowana większość okoliczności pozostawała bezsporna między stronami. Nie był kwestionowany fakt, że upadła spółka była właścicielem wózka widłowego Y. (...) o nr seryjnym (...), że był on przedmiotem skutecznego zastawu rejestrowego, został wpisany do rejestru zastawów. Nie było także kwestionowane następstwo prawne zastawnika. Poza sporem pozostawało ostatecznie, że w dniu 15 stycznia 2018 r. doszło do odebrania przedmiotu zastawu przez zastawnika, jak i to że w dniu 4 sierpnia 2017 r. zastawnik złożył skierowane do (...) sp. z o.o. oświadczenie o przejściu na własność przedmiotu zastawu rejestrowego, w tym spornego wózka widłowego. Spornym było jedynie czy przedmiotowe oświadczenie zostało doręczone (...) sp. z o.o., co wpływało odpowiedzialność pozwanego w niniejszego sprawie. Bezspornym było bowiem, iż pozwany był użytkownikiem przedmiotowej ruchomości wydanej mu przez (...) sp. z o.o. przed ogłoszeniem upadłości i jako takiej wchodzącej do masy upadłości.

Powód swoje roszczenie opierał o treść przepisu art. 222 § 1 k.c., zgodnie z którym: „właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą”. W przedmiotowej sprawie strona powodowa wystąpiła pierwotnie z powództwem windykacyjnym. Przedmiotem roszczenia wydobywczego jest wydanie rzeczy w jej obecnym stanie. Podkreślić należy, że roszczenie windykacyjne przysługuje nieposiadającemu właścicielowi przeciwko posiadającemu niewłaścicielowi. Uprawnionym do wytoczenia powództwa jest więc właściciel rzeczy, jak również jej współwłaściciel (co zostało wyżej wskazane) a powództwo może być skierowane przeciwko każdemu, kto faktycznie rzeczą włada, mimo, że nie jest do tego uprawniony. Powód występując z roszczeniem wydobywczym wykazać musi, że jest właścicielem rzeczy.

Zgodnie z ustawą z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (tj. z dnia 3 października 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 2017) - art. 1 ust.2 w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do zastawu rejestrowego stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów do ustanowienia zastawu rejestrowego są wymagane umowa o ustanowienie tego zastawu (umowa zastawnicza) między osobą uprawnioną do rozporządzania przedmiotem zastawu (zastawcą) a wierzycielem (zastawnikiem) oraz wpis do rejestru zastawów. Przesłankami koniecznymi, a zarazem wystarczającymi do powstania zastawu rejestrowego są zawarcie umowy zastawniczej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, zawierającej elementy określone w art. 3 ust. 2 u.z.r.r.z., oraz dokonanie wpisu w rejestrze zastawów. Wpis zastawu do rejestru zastawów ma charakter konstytutywny, co oznacza, że zastaw powstaje dopiero z chwilą jego wpisu do rejestru. Zawarcie umowy zastawniczej oraz wpis do rejestru zastawów w przedmiotowej sprawie, jak wskazano wyżej, nie było kwestionowane, należy więc uznać, że sytuację prawną pomiędzy zastawcą ((...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R.) i zastawnikiem ((...) S.A. w Ł.) należy rozpatrywać z uwzględnieniem wspomnianej ustawy.

Zgodnie z art. 22 ust. 2 pkt 2 w/w ustawy przejście na własność przedmiotu zastawu rejestrowego następuje po upływie terminu wykonania zobowiązania, które zostało zabezpieczone tym zastawem, **z dniem złożenia przez zastawnika oświadczenia na piśmie** o przejściu tego przedmiotu na własność - w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 i 3. Z tą chwilą dochodzi do przejścia przejętego przedmiotu do majątku zastawnika. W tym miejscu należy zaznaczyć, że przedmiotowy wózek widłowy stanowił przedmiot o jakim mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy – jako rzecz występująca powszechnie w obrocie towarowym – a strony nie kwestionowały uprawnienia zastawnika do złożenia oświadczenia o przejściu na własność przedmiotu zastawu. Abstrahując od stanowiska stron, logicznym wydaje się wniosek, że skoro w stosunku do (...) sp. z o.o. w R. ogłoszono upadłość, spółka ta posiadała trudności majątkowe w

okresie poprzedzającym ogłoszenie upadłości. Nie trudno więc wyobrazić sobie, że spłata wierzytelności która została zabezpieczona umową zastawczą, została zagrożona przez nieterminowe regulowanie należności.

Z pisma z dnia 13 października 2020 r. złożonego przez (...) S.A. w Ł. a także z przedłożonego przez niego dowodu doręczenia przesyłki zawierającej oświadczenie o przejęciu na własność przedmiotu zastawu, wynika, że oświadczenie to doręczono (...) sp. z o.o. w R. w dniu 8 sierpnia 2017 r. Zgodnie z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Przedmiotowe oświadczenie zostało przesłane firmą kurierską na adres stanowiący siedzibę upadłego. Należało uznać, więc że od tego dnia wózek widłowy stanowiący źródło sporu stanowił własność nie (...) sp. z o.o., a zastawnika. Syndyk masy upadłości występujący na rzecz upadłego w niniejszym postępowaniu nie miał więc uprawnienia do domagania się wydania przedmiotowego wózka widłowego. (...) sp. z o.o. w R. w dniu 8 sierpnia 2017 r. przestała być właścicielem spornej ruchomości, a więc brak było podstaw do nakazania pozwanemu jako użytkownikowi wydania tejże. Ponadto pozwany nie był już w faktycznym posiadaniu wózka widłowego skoro fizycznie przejął go zastawnik w styczniu 2018 r. (okoliczność bezsporna). Mając na uwadze powyższe ostatecznie sprecyzowane roszczenie powoda o zapłatę równowartości pieniężnej przedmiotowego wózka widłowego konsekwentnie nie mogło znaleźć uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i na podstawie art. 222 § 1 k.c. a contrario w zw. z art. 22 ust. 2 pkt 2 ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów należało powództwo oddalić jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd postanowił, na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążając powoda kosztami procesu. Wyrażona w tym przepisie zasada słuszności stanowi jeden z ustawowych wyjątków zasady finansowej odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.), w myśl której podmiot przegrywający proces jest zobowiązany do zwrotu wygrywającemu kosztów niezbędnych dla celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Kodeks nie precyzuje, jakie kryteria muszą być spełnione dla przyjęcia w danej sprawie, że zachodzą okoliczności objęte sformulowaniem "w wypadkach szczególnie uzasadnionych". W orzecznictwie wskazuje się, że chodzi o takie sytuacje, które wskazują, że ponoszenie kosztów pozostawało w sprzeczności z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Przykładowo wskazuje się, że należą do nich okoliczności związane z przebiegiem sprawy – charakter zgłoszonego roszczenia, jego znaczenie dla strony, subiektywne przekonanie o zasadności roszczenia, przedawnienie roszczenia oraz leżące poza procesem – sytuacja majątkowa i życiowa strony. Ocena, czy takie wypadki wystąpiły w konkretnej sprawie, należy do sądu, który powinien dokonać jej na podstawie całokształtu okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego (post. SN z 17.4.2013 r., V CZ 124/12, L.).

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów procesu na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd uznał, że obie strony nie postępowały w sposób rzetelny przed wytoczeniem niniejszego powództwa. Zaznaczyć należy, że w dniu 27 września 2018 r. została ogłoszona upadłość (...) sp. z o.o. w R.. Syndyk masy upadłości podejmował szereg starań celem odzyskania przedmiotu użyczenia kierując na przestrzeni kilkunastu miesięcy (listopad 2018 r. – styczeń 2020 r.) łącznie trzy wezwania do pozwanego o wydanie wózka widłowego bądź przedłożenie dokumentacji wykazującej, iż nie jest już w jego posiadaniu (k. 52,53, 55). Pozwany jednak do lutego 2020 r. formalnie ignorował wezwania syndyka. Wskazywany przez pełnomocnika pozwanego kontakt telefoniczny z nie było odpowiedni w postępowaniu upadłościowym, jak i niewątpliwie nie był skuteczny skoro syndyk ponawiał wezwania.

Dopiero pismem z dnia 3 lutego 2020 r. poinformował lakonicznie o faktycznym przejęciu przedmiotu zastawu dołączając protokół z tegoż przejęcia oraz informując, kto dokonał przejęcia. Nie złożono jednakże podstawowego dokumentu – oświadczenia o przejęciu na własność przedmiotu zastawu rejestrowego z dnia 4 sierpnia 2017 r., mimo że pozwany był w jego posiadaniu albowiem został przez niego złożony do akt niniejszej sprawy (k. 98). Pozwany swoim nieprofesjonalnym zachowaniem przedłużał postępowanie upadłościowe uniemożliwiając syndykowi prawidłowe ustalenia spisu inwentarza (który syndyk zgodnie z art. 306 prawa upadłościowego winien złożyć w terminie miesiąca od ogłoszenia upadłości), a następnie likwidacji masy upadłości jak i ustalenia kręgu wierzycieli i wysokości wierzytelności (przejęcie przedmiotu zastawu przez (...) S.A. miało wpływ na ustalenie statusu tego podmiotu w toku postępowania bądź wysokości wierzytelności).

Z drugiej strony syndyk od momentu otrzymania pisma pozwanego z dnia 3 lutego 2020 r. mógł więc mieć podejrzenie, iż ruchomość której wydania żądał, mogła już nie być własnością upadłego. Nie zadał jednakże sobie trudu zwrócenia się do zastawnika o udzielenie informacji w celu rozwiania wątpliwości. Sąd miał także na uwadze, że upadły nie współpracował z syndykiem, a więc syndyk nie miał dostępu do potrzebnej dokumentacji w pełni obrazującej sytuację majątkową spółki. Uzasadnionym więc było zwrócenie się do pozwanego o wydanie przedmiotu użyczenia. Mimo wszystko jednak otrzymał od pozwanego informację (choć niewątpliwie nie pełną i z naganną opieszałością) o przejęciu przedmiotu użyczenia przez (...) S.A. W ocenie Sądu zasadnym, więc byłoby najpierw zwrócić się do tego podmiotu o udzielenie szczegółowych informacji w zakresie sytuacji prawnej przedmiotowej ruchomości, zamiast już w dniu 18 lutego 2020 r. wystąpić z powództwem w niniejszej sprawie, co generowało niezbędne na cel wydatki z masy upadłości.

Wytoczenia przedmiotowego powództwa, w ocenie Sądu, można byłoby uniknąć gdyby dwie strony niniejszego procesu postępowały w sposób rzetelny i dociekliwy, szczególnie że wartość przedmiotu sporu była niebagatelna, a zatem ryzyko niekorzystnego dla strony rozstrzygnięcia sprawy, mogło pociągać za sobą wysokie koszty. Tym bardziej budzi zdumienie, że przed wytoczeniem powództwa strona powodowa nie zadała sobie trudu ustalenia sytuacji prawnej przedmiotowej ruchomości. Postawa pozwanego również zasługuje na negatywną ocenę, bowiem opieszałość oraz lakoniczność udzielanych wyjaśnień syndykowi, przyczyniły się do zainicjowania tego procesu.

Sąd w tych okolicznościach na zasadzie słuszności co do kosztów procesu określonej w art. 102 k.p.c. orzekł jak w punkcie drugim orzeczenia, postanawiając nie obciążyć powoda kosztami procesu w zakresie należnym pozwanemu.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień (projekt sporządzony przez asystenta sędziego).
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć :
 - pełnomocnikowi powoda,
 - pełnomocnikowi pozwanego.
3. Po nadejściu załączyć potwierdzenie uiszczenia opłaty sądowej od wniosku o uzasadnienie od strony powodowej.
4. Akta z wpływem lub po upływie 20 dni od doręczenia wraz z z.p.o.

T., 30 listopada 2020 r.